

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1244/06
17.10.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца Предузеће „АА“, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог Република Србија, Министарство трговине, туризма и услуга, Сектор тржишне инспекције, Одељење Шабац и Одсек Лозница, кога заступа Републички јавни правобранилац, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. 1365/03 од 04.01.2004. године, у седници већа одржаној 17.10.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Шапцу Гж. 1365/03 од 04.01.2004. године од 04.05.2004. године и пресуда Општинског суда у Лозници П. 1551/2001 од 30.04.2003. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лозници П. 1551/2001 од 30.04.2003. године ставом првим изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде штете у виду измакле добити исплати 1.073.356,29 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од 10.11.2001. године па до исплате. Другим ставом изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде штете за исплату налаза од стране ДД „ББ“ исплати 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.05.2000. године па до исплате, а последњим ставом изреке тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 143.293,60 динара.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Гж. 1365/03 од 04.01.2004. године, првостепена пресуда је потврђена и жалба тужене одбијена као неоснована.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 368. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да је 28.04.2000. године Републичка тржишна инспекција запечатила бензинску пумпу тужиоца, а бензин у резервоару број 2836, одржала и оставила на чување. Дана 24.10.2000. године, тржишни инспектор је отпечатио командни систем на овој пумпи и она је поново стављена у функцију.

Полазећи од напред наведених чињеница, нижестепени судови су оценили да је захтев тужиоца за накнаду штете основан, с обзиром да бензинска пумпа није радила у наведеном временском периоду, те да је тужени дужан да ову штету накнади у смислу члана 154. и члана 172. Закона о облигационим односима, јер је од стране органа туженог тужиоцу забрањено да ради а покренути парнични управни поступак је обустављен.

Наведени закључак нижестепених судова се за сада не може прихватити, јер у поступку нису утврђене све релевантне чињенице за правилну примену материјалног права и закониту одлуку у овој парници.

Наиме, одговорност тужене за проузроковану штету нижестепени судови су засновали на одредбама члана 172. ЗОО, по коме правно лице одговара за штету који његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција. Дакле, да би се досудила новчана накнада материјалне штете у смислу члана 189. ЗОО, потребно је да је штета настала као последица противправности односно незаконитог или неправилног рада органа туженог, у конкретном случају тржишног инспектора Министарства трговине у поступку инспекцијске контроле пословања бензинске пумпе која послује у саставу туженог предузећа. У овом поступку, тржишни инспектор је 01.06.2000. године донео решење о одузимању одређене количине моторног бензина МБ-95, затечене у резервоару бр. 28306, позивајући се на одредбе члана 45. став 1. тачка 2. Закона о условима за обављање промета робе, вршења услуга у промету робе и инспекцијском надзору („Службени гласник РС“, бр. 39/96 ... 46/98) који прописује да ће тржишни инспектор решењем одузети робу намењену промету у случају када се промет робе обавља од стране лица који у време контроле, не поседује документацију о набавци прописане садржине. После обављеног вештачења, покренут управни поступак је закључком од 06.04.2001. године обустављен, а привремено одузет и запечаћен моторни бензине враћен тужиоцу. Чињеница да је управни поступак против тужиоца обустављен није основ за одговорност тужене у смислу наведене законске одредбе.

Против тужилаца конституисан није основ за одговорност туженог у смислу наведене законске одредбе, уколико су органи туженог, односно тржишни инспектор у поступку секторске контроле пословања туженог, поступили у оквиру законом утврђених овлашћења. Те чињенице у досадашњем поступку нису утврђене, а релевантне су за оцену постојања незаконитог или неправилног рада органа туженог, као основа за накнаду штете које тужилац тражи у овој парници.

Из ових разлога укинуте су обе нижестепене пресуде применом члана 295. став 2. ЗПП-а.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст